

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Μετά τον θρίαμβό της στην Κύπρο, το 1974,
η ελληνική εξωτερική πολιτική πετυχαίνει έναν ακόμη στόχο :
την έκδοση του Ράντοβαν Κάραζιτς στην Χάγη !
Θα μπορούσαμε να το έχουμε πει εμείς
ή ο Αμπντουλλάχ Οτζαλάν...

ΑΘΗΝΑ, 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2008 - τεύχος 311

34 χρόνια μετά την αποκατάστασή της (24/7/1974), ο επαναπροσδιορισμός της έννοιας «δημοκρατία» είναι σήμερα πιο επιτακτικός από ποτέ

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και φέτος η 24η Ιουλίου σηματοδοτεί για τους κατοίκους αυτής της χώρας μια διπλή πρόκληση.
Πρόκληση στην μνήμη - Πρόκληση στην λογική.
Πρόκληση στην μνήμη, επειδή κάποιοι επιμένουν να θυμούνται...
Να θυμούνται πως :

- Τα θύματα του επταετούς γύψου που επιβλήθηκε στην Ελλάδα δεν έχουν, μέχρι σήμερα, μετρηθεί. Πολλοί είναι εκείνοι που δεν έχουν περιληφθεί στις διάφορες λίστες που έχουν συνταχθεί με πρωτοβουλία κάποιων αντιχουντικών αγωνιστών, που βέβαια κατέγραψαν τα ονόματα όσων γνώριζαν προσωπικά ή όσων τούς τα ανέφεραν κάποιοι άλλοι γνωστοί τους. Το επίσημο μετα-χουντικό κράτος, ως γνωστό, δεν ασχολήθηκε παρά με την - κατά το δυνατόν - μείωση του αριθμού των νεκρών, με τρανταχτό παράδειγμα τους νεκρούς του Πολυτεχνείου της 17/11/1973, τους οποίους ο αλήστου μνήμης Τσεβάς κατάφερε να μειώσει σε «καμμιά εικοσαριά», προσφέροντας στους - τότε και σήμερα - χουντικούς την δυνατότητα να μάς πλασσάρουν την επιχείρηση της σφαγής ως «σχεδόν αναίμακτη», με «κανένα νεκρό εντός του Πολυτεχνείου»...
- Ο επταετής γύψος επιβλήθηκε στην χώρα, όχι μόνο με την δράση των ακροδεξιών μεταπολεμικών στρατιωτικών του ΙΔΕΑ και κάποιων ομοϊδεατών τους στελεχών της προχουντικής δημοκρατίας, αλλά - κυρίως - με εντολή και ενεργή υποστήριξη των ΗΠΑ. Βέβαια, ο ανεκδιήγητος Bill Clinton, όταν πριν κάποια χρόνια επισκέφθηκε την Αθήνα, ζήτησε «συγγνώμη» για τα «λάθη» της εξωτερικής πολιτικής της χώρας του, αυτό ωστόσο δεν έπεισε κανέναν, αφού όλοι διαπιστώνουν πως οι ΗΠΑ εξακολουθούν - όλα αυτά τα 34 χρόνια - να επεμβαίνουν όλο και πιο απροκάλυπτα στην ζωή μας, την συλλογική, αλλά και την ατομική του καθενός μας (απ' τις παρακολουθήσεις μέχρι τις ωμές παρεμβάσεις σε δίκες - π.χ. «δίκη» 17Ν, «δίκη» ΕΛΑ, ... - και μέχρι την εσωτερική και την διεθνή΄πολιτική της χώρας, με αποτέλεσμα την διατάραξη των σχέσεών μας με τους γείτονές μας).
- Όταν οι πρώτοι πολιτικοί κρατούμενοι - βασανισμένοι στην Ασφάλεια (Αστυνομίας/Χωροφυλακής), στην ΕΣΑ, στην ΚΥΠ, στο Λιμενικό... - έφτασαν στου Αβέρωφ, στην Αίγινα, στον Κορυδαλλό, στις υπόλοιπες φυλακές της χώρας, βρήκαν εκεί τα... εποπτικά μέσα της εκπαίδευσης των βασανιστών τους : ΔΕΚΑΔΕΣ ΦΟΥΚΑΡΑΔΕΣ -

ΝΤΟΠΙΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΛΛΟΔΑΠΟΥΣ (κυρίως από χώρες του - και τότε - ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ) ΣΤΟ ΚΟΡΜΙ ΤΩΝ ΟΠΟΙΩΝ ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΕ ΟΥΤΕ ΤΕΤΡΑΓΩΝΙΚΟ ΕΚΑΤΟΣΤΟ ΠΟΥ ΝΑ ΜΗΝ ΕΙΧΕ ΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΙΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΜΕΝΩΝ ΚΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΟΜΕΝΩΝ, ΠΡΟ-ΧΟΥΝΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΕΣΤΗΚΥΙΑΣ ΤΑΞΗΣ, ΠΟΥ ΑΡΓΟΤΕΡΑ ΔΙΑΚΡΙΘΗΚΑΝ ΩΣ ΒΑΣΑΝΙΣΤΕΣ ΤΩΝ «ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ» ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ... (Ας μάς επιτρέψουν, σήμερα, οι αναγνώστες την παράθεση της προσωπικής μαρτυρίας ενός απ' τους συνεργάτες αυτού του Δελτίου Πληροφόρησης : «Ένας μήνας φιλοξενίας στην απομόνωση του 5ου ορόφου της Ασφάλειας Μεσογείων, με το ανάλογο, βέβαια, service εκ μέρους των ευσυνείδητων υπαλλήλων της Αστυνομίας Πόλεων - κκ. Σμαΐλη, Κραββαρίτη, Ζούζουλα, Παύλου, Μάρκου... (και κάποιων άλλων των οποίων τα ονόματα δεν έμαθα ποτέ) - συν μια εβδομάδα στην ΚΥΠ της Αγίας Παρασκευής, συν κάποιες συντομώτερες «επισκέψεις» στην Μπουμπουλίνας και σε διάφορα αστυνομικά τμήματα της πρωτεύουσας, στάθηκαν αρκετά για να καταθέσω, μαζί με την Κ.Κ. (συντρόφισσα και συγκρατούμενη, ως μέλος κι αυτή του «Ηλιοστασίου»), χρειάστηκαν κάποιες πολιτικές και πολιτικάντικες σκέψεις ώστε να αρκέσουν να μας οδηγήσουν να καταθέσουμε ως μάρτυρες κατηγορίες στην μετα-χουντική «δίκη» των βασανιστών, στο Κακουργιοδικείο της Χαλκίδας. Ποτέ, ωστόσο, δεν στάθηκαν, δεν στέκονται και δεν θα σταθούν αρκετά ΝΑ ΛΙΓΟΣΤΕΨΟΥΝ ΤΗΝ ΝΤΡΟΠΗ ΠΟΥ ΕΝΝΟΙΩΣΑ, ΟΤΑΝ ΚΟΛΟΜΒΙΑΝΟΣ ΣΥΓΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΣ ΜΟΥ (στην Δ΄ Ακτίνα του Κορυδαλλού) ΣΗΚΩΣΕ ΤΗΝ ΜΠΛΟΥΖΑ ΚΑΙ ΜΟΥ ΕΔΕΙΞΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΗ ΤΟΥ. ΗΤΑΝ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΜΙΑ ΑΝΟΙΧΤΗ ΠΛΗΓΗ. ΕΠΑΝΩ ΤΗΣ ΕΙΧΑΝ ΣΒΗΣΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΑΠΟ 700 ΤΣΙΓΑΡΑ ΜΠΑΤΣΩΝ, ΠΡΙΝ ΕΝΑΝ - τουλάχιστον - ΧΡΟΝΟ !!! Η ΠΛΗΓΗ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΣΕ ΝΑ ΠΥΟΡΡΟΕΙ !!!!!». Ο Κολομβιανός συγγκρατούμενός μου είχε «φάει» δυόμισυ χρόνια για την... κλοπή του πορτοφολιού ενός καθώς πρέπει Έλληνα πολίτη...» (Μαρτυρία του συντρόφου-συνεργάτη μας Β.Κ.).

Είπαμε. ωστόσο, στην αρχή της προηγούμενης σελίδας, πως η πρόκληση είναι και ΠΡΟΚΛΗΣΗ ΣΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗ.
ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΛΟΓΙΚΗ ΟΣΩΝ ΕΖΗΣΑΝ ΕΚΕΙΝΗ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗ, ΑΛΛΑ ΚΙ ΟΣΩΝ ΕΙΧΑΝ ΤΗΝ ΤΥΧΗ ΝΑ ΓΕΝΝΗΘΟΥΝ ΑΡΓΟΤΕΡΑ.
ΓΙΑΤΙ;
ΓΙΑΤΙ ΑΡΑΓΕ;
